

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspeditelja v „Katal. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 34.

V Ljubljani, v ponedeljek 12. februarja 1894.

Letnik XXII.

Duhovnik in — dijaki.

V soboto dopoldne so delili na ljubljanskem višjem gimnaziju dijakom svedoče. Neke posebnosti, pokazavše se to pot in tičeče se prav zelo podpisane osebe, ni moč zamolčati. Stvar je ta-le: Več dijakov, kateri so bili dosedaj deloma mej odličnjaki ali vsaj mej pridnejšimi in o katerih npravnem vedenju ni bilo še nobenih tožb, ima v svoji zadnji svedoči „sittliches Betragen“ cenjeno za „entsprechend“ in „minder entsprechend“; Posledice slabega reda iz npravnega vedenja so te-le: dijak mora plačati prihodnje poluletje šolnino 20 gld., izgubi ev. štipendij in trpi v javnosti tudi na svojem dobrem imenu. Ka znijete tedaj dovolj, a bodi. Nas zanimlje le vzrok, ki je redu pripisan. Te slabe rede so si namreč dijaki zakrivali s tem, da so se udeleževali „prepovedanih shodov in izletov“. In s tem je v zvezi oseba podpisane, ki si smatra za svojo vestno dolžnost, da prijavi pojasnilo v ti stvari slovenskemu svetu vzlasti zato, ker si je svest, da niti on, niti dijaki nimajo od nikoder nobene obrambe. Evo ga! —

Začetkom lanskega družega poluletja pride k meni dotlej neznani mi šestošolec prosit me, naj bi poučeval pet višjegimnazijcev v modroslovnih in apologetičnih vprašanjih. Vesel sem bil te prošnje in ko sem se zagotovil, da dotičniki vestno izvršujejo svoje šolske dolžnosti in da so stariši njihovi zadovoljni, jel sem jim predavati po drugo uro na teden. V koliko sem sposoben zato, mi ni soditi, toda ker se mi je že lani začetkom leta poverila modroslovska stolica v semenišču, menim, da je dovolj jasno, zakaj so dijaki prosili ravno mene in zakaj sem imel tudi pogum izpolniti njihovo prošnjo.

Gledé tega pouka omenjam, da je bil strogo le znanstven pouk. Načelen nasprotnik sem temu, da

bi dijaki vmešavali se v politiko in da bi se že pri njih budile politične strasti in odločno sem zahteval od svojih bivših učencev, naj ne bero nikakih političkih listov, tudi „Slovenca“ ne. O šoli in o profesorjih se ni govorilo; uprav tako odločno sem namreč povdarjal, da morajo dijaki spoštovati avtoriteto in da morajo biti svojim součencem prizanesljivi, dobri tovariši. Da bi bil tak pouk po šolskih zakonih prepovedan, si niti misliti nisem mogel. Saj je dovoljeno dijakom iz višjih razredov celo pohajati v gostilne, učiti se plesu i. t. d. Kaj bi tedaj moglo biti slabega na tem, da se dijaki o prostem času pri duhovniku uče? Poleg modroslovja in apologetičnih vprašani, sem poučeval posamnike tudi v čiščini, maloruščini in ruščini in jih soloh podpiral v vsem, kar je bilo koristnega za njihov znanstven napredek.

Ti dijaki so privabili še druge in skupno so se zbirali ob nedeljah popoldne pri nekem tovarišu pod nadzorstvom očeta njegovega, koder so se učili mej seboj.

Javno izjavljam, da sem jim nebrojnokrat povdarjal, naj opusté vse, karkoli bi jih moglo spraviti v nasprotje s šolskimi zakoni, naj tedaj ne sklepajo nobene tajne zveze, ali društva, marveč naj se samo prijateljski shajajo skupno se učiti. In kolikor sem mogel spoznati, so me ubogali.

Glavna smer vsega mojega občevanja z dijaki pa je bila verskonravna. Ves pouk in vse drugo bilo mi je le sredstvo, da se dijaki tem bolj vtrde v verskih resnicah in da v ohranjenje npravnosti pridno rabijo svete pripomočke: molitev in sprejemanje sv. zakramentov. V času, katerega javno in „pravno“ menenje temelji v verski plitvosti in brezbriznosti, so seveda nevarni taki dijaki, ki obiskujejo iz prepričanja in potrebe službo božjo in ki pogostoma prejemajo sv. zakramente. Ko so jih drugovi zasmehovali, jih ni nikedo branil; pač pa se

jim brani, da bi mej seboj ali pri duhovniku dobivali potrebnega bodrila in tolažbe! Toda to ne spada sem.

Dijake sem z izrecnim privoljenjem njihovih starišev spremljal pri dvakratnem izletu, namreč: prvega maja in dva dni pred koncem šolskega leta, in obkrat sem bil vesel pošteno veselih dijakov. Da bi marsikaki drugi izleti marljivim preiskovalcem podajali dovolj raznovrstnega gradiva, o tem ne govorim: preiskavati se je moralo samo o teh izletih, in sicer zato, ker so se morali dotični dijaki kaznovati. Vzrok temu pa niso bili niti njihovi shodi, niti njihovi izleti, marveč to, da je nekatere (ne vseh) izmed njih parkrat pozval č. g. Valentin Eržen k sebi in jih ničesar sluteče spraševal o raznovrstnih dogodkih na ljubljanskem višjem gimnaziju. Za-se tu javno izjavljam, da jaz nisem bil in tudi sedaj nisem v prav nobenizvezizznano vlogo č. g. Eržena. Č. g. Eržen je pa tudi sam zatrdil, da je za svoje postopanje jedino le on odgovoren. In jaz pristavljam, da so bili dijaki pri tem popolnoma nedolžni in če je kje kaj krivde, ima jo vso č. g. Eržen in nobeden drugi.

Ravno to trdim jaz gledé svojega občevanja z dijaki. Če je kdo kriv, sem kriv jedino le jaz in če kdo zasluži kaznen, zaslužim je jedino le jaz, dijaki so pri tem popolnoma brez krivde, ali če komu boljgaja: dijaki so bili samo zapeljani in zapeljal sem jih jaz. Jaz sem jih zapeljal, da so prosti čas uporabljali za učenje prepotrebnih stvari; jaz sem jih zapeljal, da so radi zahajali k meni; jaz sem jih zapeljal, da so me ubogali, da so me ljubili, da so pri meni često iskali pomoči in sveta. Sedaj so pa kaznovani oni in sicer kruto kaznovani in jaz sem prost. Za

LISTEK

Čarovnik.

Spisal J. V.

(Dalje.)

„On, on!“ ponavlja za njim ves zmeden cerkovnik. „On jih ima, on, in midva imeti jih morava!“ šepetal je poluglasno in kakor obseden skakal mej grmovjem. Nehoté stopi na rob ter pogleda v dolino. Nikjer ni bilo žive duše, — bajtina vrata so bila zaprta.

„Kaj, ko bi kar skočil doli pogledat, nikjer ni človeka!“ reče potem nekoliko mirneje Jedovcu.

A ni še pošteno izgovoril besede, že je drsal Jedovec v lesenih očkljah nizdol po peščenem brdu. Kakor je bil sicer počasen in len, — tako naglo je takrat drsél nizdol proti bajti.

Da bi ga cerkovnik ne prehitel, to ga je skrbelo ter mu še bolj požurilo péte. „Jaz jih moram imeti in — moram, véem, da nekje jih ima!“ tako je godrnjal sam pri sebi boječe bližajoč se bajti. Pri studencu ob bajti postane še enkrat ter opré ob palico, kakor bi hotel poslušati, je-li kdo blizu, ali ne. Vse je bilo tiho, le cerkovnik je težko pre-

stopal na vrhu po cvetočem rasji, in le studenec je šumljal mimo njega.

„Naj bo, kar hoče, — jaz jih moram imeti in — moram! On jih ima, — on! Dobiti jih moram, in — če tudi deset hudobcev pride, — pa naj me strgajo! Pa saj me ne morejo, saj imam „komándo“ pri sebi!“

Tako govoreč stopi plašno proti bajti. Lahno odmakne vrata ter stopi vánjo. Gleda krog sebe. — Kje jih hoče iskati? Pač tu! V kotu bajte stala je mala skrinjica. Skoči do nje, — bila je zaklenjena!

„Zdaj ali pa nikoli!“ — sikne strastno z zobmi, popade iz bajtinega ogla od gréave tnalice sekirico, udari parkrat z vso močjo po škrinjici, in — pokrov bil je udrt. Bled in same strasti se tresoč odtrga pokrov in pogleda v škrinjico: — v malem predalčku ležala je mala, še precéj čedna, črno vezana knjižica. S tresočo roko seže Jedovec po njej, jeden hip, — in bila je pod njegovo srajco. In potem, — kakor bi ga sam hudi duh podil, — bil je v skoku iz bajte, niti časa ni imel, zapreti vrat, — kakor obseden dirjal je v hrib.

Do srede hriba priteče mu nasproti cerkovnik. Vprašati ni imel ničesar, — žareči obraz Jedovec in roka, ki je krčevito stiskala kamižolo, povedala mu je, da je dobljeno — vse! In potem sta dirjala

skupaj v hrib. Med gostim grmovjem vrhu Srnjakov ustavila sta se zopet.

„Sedaj smo pa mi — gospodje!“ jame govoriti Jedovec drhtečim glasom. „Sedaj smo pa mi — gospodje, — gospodje! Novo hišo si sezidam, novo, — ne hišo, — graščino, — eno, dve, deset! Uj! deset, — še več!“ Tako je govoril, in obraz mu je zdaj zažarél, zdaj bledél in kakor obseden je divjal in skakal semtertje med gostim grmovjem.

„Meni pa daš polovico, kaj ne, Jedovec, polovico?“ upil je za njim skakaje okrog njega.

„Polovico, še več, še več! En tisoč, dva, tri!“ odgovarjal mu je Jedovec ter že v dubu računil, koliko tisočev bi zahteval od — hudobca.

Cerkovnik pa slišavši govoriti Jedovca o tisočakah veselja je zaukal, da je glasno odmevalo od sneženega Vitranca!

Tako sta se veselila tisti dan vrh Srnjakov Jedovec in tovariš ter si zidala na pesek grajščine sredi mračne puščave suhoparnega življenja! . . .

Ovee pa so se pasle po solčnih plogah ter mirno obirale zadnje ostanke nekaj zelene zemeljske odeje. Le črni pes, ki je ležal čujé med njimi, pogledoval je tu pa tam jezno-renče s pologe doli v grmovje, odkoder se je glasilo veselo govorjenje in ukanje.

(Dalje sledi.)

prestopke vlanskega leta so letos sedeli v šolskem zaporu ali dobili ukor, tovariši se jim izogibljejo, profesorji jih — — —; vohunstvo, hinavstvo, obrekljivost se jim očita in sedaj jih čakajo še vse posledice slabega nravnega reda. In vsega tega sem jaz kriv, zato ker so se učili dotični dijaki pri meni samo pod mojim nadzorstvom in ker so bili pod duhovniškimi nadzorstvom na izletih.

In tu nastaje važno načelno vprašanje! Ali je občevarje duhovnikovo z mladino res nevarno, ali se mora sumničiti že naprej škodljivi vpliv duhovnikov na mladino, ali je tedaj potrebno nadzirati to občevarje? Slavni profesorski zbor je s svojim sklepom potrdil ta vprašanja in njihov sklep je sedaj legalen in pravno popolnoma veljaven. Toda legalnost in nravna pravičnost se ne pokriva vseh. Kako sodim v tem obziru za ta slučaj, bo jasno vsakemu, kdor blagovoli vpoštevati to-le:

Mimogredé omenjam, da se ima mnogo slovenskega razumništva uprav temu „nevarnemu“ občevarju duhovnikov z mladino zahvaliti za svojo izobrazbo; dalje sme menda duhovnik podpirati mladino ne samo v gmotnem, marveč i v umstvenem, i v nravnem obziru. Tudi stariši smejo menda svoje otroke zaupati duhovniku in jih izročati njemu v posebno skrb; če ne sodi birokracija tako, sodi pač naše verno ljudstvo, da je nevarnostij za mladino dovolj in da potrebujejo duševne opore. Vse to velja tudi za naš slučaj; toda z birokrati je treba govoriti še jasneje:

1. Dušni pastir ima v zakonu utemeljeno pravo in dolžnost skrbeti za versko-nravno življenje njemu izročeni oseb. Nrnvnost presoja on in njegove svedočbe imajo v tem obziru i pred gosposko veljavo. Država mu torej sama priznava značaj nekakega sodnika in nadzornika v nravnem obziru. Ali se more tedaj reči, da so tisti, katere nadzira duhovnik, brez nadzorstva? Kdor to trdi, zanikava od zakona priznani značaj duhovnikov, da o njegovem višjem poslanstvu ne govorim.

2. Gimnazijski disciplinarni red priznava duhovnikom pravico, da izpovedujejo dijake. Kot izpovedniki vplivajo neposredno in direktno brez nadzorstva na dijake in sicer v najvažnejših zadevah njihovega življenja. Ali so tedaj dijaki brez nadzorstva, če jih nadzira človek, kateremu gimnazijski red sam priznava pravico najzaupnejšega občevarja z dijaki in najvažnejšega vplivanja nanje?

Kar se je izvršilo, je izvršeno in ker je podpisanez prepričan, da je vsaka pot v obrambo dijakov brezvspešna, zato prosi bralce „Slovenčev“, naj po svojem pravem čustvu sodijo pravni čut slavnega profesorskega zbora na ljubljanskem višjem gimnaziju. Brezvspešna, pravim, je vsaka pot! Slavni deželni šolski svet je že izjavil svoje mnenje, ko je poprosil vč. ordinarijat, naj mene in druge duhovnike pouči, česa ne smemo. Spoštljivo, toda najodločneje odklanjam ta pouk in s tem javno zavračam slavnemu deželnemu šolskemu svetu njegove sovete gledé moje osebe.

Delovanje duhovnikovo pa pojmem tako, da se ina vršiti samo „v imenu Boga Očeta in Sina in sv. Duha“ in v nobenem drugem imenu ne, najmanje pa v imenu versko-brezbrižne birokratične legalnosti. **Dr. Janez Ev. Krek.**

Deželni zbor kranjski.

(Jednajsta seja dne 10. februarija.)

(Dalje.)

Poročevalec Klun naglaša, da je nameravana stavba po predloženem načrtu preobširna in radi tega predraga; kajti za stavbo, učila in notranjo opravo bi se porabila blizu polovica ustanovnih zakladov in dežela bi morala potem pokrivati 8000—10.000 gld. letnih stroškov. Konečno predlaga:

1. Načrt zavoda za gluhoneme in slepe otroke na Kranjskem pripoznava se za pripravno podlago novi stavbi, vendar se deželnemu odboru vrača z naročilom, naj ga dá po večšakah pregledati ter po mogočnosti predelati tako, da se znižajo stavbeni troški, da bode pa vendar poslopje popolnoma ugajalo svojem namenu.

2. Deželnemu odboru se naroča, da naj se z vlado dogovori o kolikor mogoče zdatnem znesku, katerega bi iz ustanovnih zakladov za gluhoneme dovolila za odgojo gluhonemih deklic v zavodu šolskih sester v Šmihelu pri Novem Mestu. Ob enem naj nadaljuje obravnave z omenjenimi šolskimi sestrami ter se zlasti prepriča, ali bodo stroški za

gluhoneme deklice v Šmihelu manjši, kakor v lastnem zavodu.

3. V prihodnjem zasedanju podá naj deželni odbor novo poročilo deželnemu zboru.

Poslanec Luckmann méni, da bi bilo z ozirom na finančne razmere umestno, da bi se deželnemu odboru naročilo, naj skuša v ta namen kupiti kako primerno poslopje v obližju Ljubljane.

Dr. Schaffer odgovarja, da bi se primerno poslopje težko dobilo, in ko bi se dobilo, treba bi je bilo prezidavati. Sicer pa méni, da se bodo mogli navedeni stroški izdatno znižati.

Pri glasovanju so bili predlogi finančnega odseka sprejeti.

Poslanec Hribar v imenu finančnega odseka poroča o predloženem načrtu zakona gledé oskrbljenja občin Črnomelj, Semič, Kot, Petrova Vas in Telčji Vrh z vodo. Nameravani vodovod bode preskrbljeval z vodo mesto Črnomelj in vasi: Vavpečja Vas, Coklovice, Mladica, Kašča, Podreber, Selo, Semič, Trata, Vrtača, Vrčiči, Sodnja Vas, Kot, Mihelja Vas, Petrova Vas, Rožanec, Ručetna Vas in Lokve. Za imenovane kraje s 3194 prebivalci se bode potrebovalo na dan 151.778 litrov ali okroglo 152 kubičnih metrov. Voda se bode napeljala iz studencev poleg vasi Blatnik v črnošnjiški občini. Voda teh izvirkov je čista, zdrava in hladna. Stroški so proračunjeni na 89.000 gld. Ta potrebščina se bode razdelila na tri leta, in sicer se bode v letu 1895 pokrilo 40%, v letu 1896 35% in v 1897. l. 25%. V smislu § 4. dež. zakona z dne 30. junija 1884 bode država iz državnega izboljševalnega zaklada prispevala k stroškom 40%, dežela 40%, udeležene občine pa 20%. Delo se bode pričelo na spomlad l. 1895 in končalo l. 1896.

Poslanec Suklje izreka vladi zahvalo za naklonjenost, ki jo kaže za taka prekorna podjetja in priporoča, da se odobri dotični zakon.

Dr. Papež istotako priporoča načrt zakona, kateri se je prenalredil po prijavljenih izvestjih poljedelskega ministerstva. Ob jednom priporoča, naj bi deželni zbor blagohotno sprejel tudi predlog gledé vodovoda v Suho krajino, ki pride na vrsto v eni prihodnih sej.

Deželni predsednik baron Hein izjavlja, da sta vlada in deželni zbor premalo storila za dobro belokrajinsko prebivalstvo in da vlada rada podpira taka in jednaka občeukorna podjetja v deželi.

Na to je bil načrt zakona z malo izpremembo v besedah sprejet.

Poslanec Lenarčič poroča v imenu upravnega odseka o dovolitvi priklad za cestne namene ter nasvetuje:

Deželni odbor se pooblašča, da onim okrajnim cestnim odborom, ki potrebščine odpadajoče na okr. cestni zaklad, leta 1895 ne bi mogli pokriti z 20% priklado na neposrednje davke, pri dokazani potrebi in na podstavi pravilno sestavljenega in podprtega proračuna dovoli v zakonitih mejah za l. 1895 priklade nad 20% ter ukrene potrebno zaradi predpisa in pobiranja teh priklad. — Obvelja brez razgovora.

Poslanec Pfeifer obširno in jako zanimivo poroča o § 2. letnega poročila, ki se tiče davkov. To poročilo objavimo, ko nam prostor dopusti, na drugem mestu.

Poslanec Grasselli poroča o točki letnega poročila, ki se tiče deželnih dobrodušnih zavodov. V vseh oddelkih ljubljanske bolnišnice je bilo leta 1892 skupaj 5367 oseb, ozdravljenih je bilo 2859, zboljšanih 937, neozdravljenih 287, na druge oddelke prenesenih 252, umrlo jih je 375, torej koncem leta ostalo še 628. Stroški za osebo na dan znašajo 68 kr., iz deželnega zaklada se je moralo pokriti 54.351 gld. 71½ kr. Poročevalec naglaša, naj deželni odbor skrbi za to, da se bolniki, če je le mogoče, iz tujih bolnišnic prepeljejo v Ljubljano in tako znižajo stroški. Posebno v tržaški bolnici bi se mogli stroški izdatno znižati, ko bi bolnike prepeljavali v Ljubljano.

Poslanec Hribar naglaša, da se plača primariju na kirurškiem oddelku, dr. Šleimerju, zviša, kajti ta zdravnik slovi po vsi deželi radi svoje spretnosti, in dasi je dobil poklic v Zagreb, ostaja na svojem mestu v prid dežele in bolnikov.

Ker pa je proračun za tekoče leto že rešen, zato predlaga dr. Tavčar, naj deželni odbor pretresa to vprašanje in v prihodnjem zasedanju stavi nasvèt. Dalje naj tudi v prihodnjem zasedanju stavi primerne nasvète, ali bi ne kazalo v bolnici

vpeljati vsaj deloma lastno režijo in lastno lekarno ter bolnike iz tujih bolnic, osobito iz Trsta prepeļjavati v Ljubljano. — Vsi ti predlogi obveljajo.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. februarija.

Moravski deželni zbor. Dr. Koudela se je pritoževal, da se v nekaterih trgovskih in obrtnih nadaljevalnih šolah le češki učenci poneméujejo. Zalteval je, da bi deželni odbor taciš šol ne podpiral. Večina se seveda na to željo ni ozirala. Deželni zbor je sklenil, da se osnuje deželna kulturna banka za Moravsko. Ta banka bode dajala častnim odborom in zadrugam s politično eksekucijo posojila in sicer s prva v znesku 20 milijonov goldinarjev. To banko bode upravljalo ravnateljstvo hipotečne banke. Za osnovo take banke so glasovali Nemci in Čehi. Poleg poročevalca Auspitza je osnovo take banke posebno odločno zagovarjal dr. Fanderlik. — Deželni odbor se je tudi pooblastil, da sme podpirati obrtne zadruge, katere napravljajo stroje in uvajajo nove načine dela.

Dolenjevavstrijski deželni zbor. Na Dunaju se mislijo osnovati nekatere velike prodajalnice, kakor je Loure v Parizu. Seveda bode dotični zavodi v židovskih rokah. Taki zavodi bi gotovo zelo škodovali manjšim trgovcem in poslanec Gregorij je predlagal, da naj deželni zbor pozove vlado, da ne da koncesije za take prodajalnice. Predlagatelj je svoj predlog s tem utemeljeval, da bode več manjših trgovcev moralo zapreti svoje prodajalnice, ako se osnujejo taki zavodi. To se bode čutilo v budgetu, ker odpadejo mnoge najemuine in davki. Občinski in ustavni odsek je pritrdil temu predlogu, če tudi je dr. Kopp z vso svojo zgovornostjo dokazoval, da deželni zbor ni kompetenten sklepati o tej stvari. Temu zastopniku velikih kapitalistov pač ne ugaja, da bi deželni zbor se izrekel proti osnovi taciš prodajalnic, ker bi to morda le nekoliko vplivalo na vlado.

Rusini najbrž ne pristopijo slovanski koaliciji. Njih listi se skoraj vsi izrekajo proti slovanski koaliciji. Neki list pravi, da se je koalicija osnovala le iz strankarskih interesov in nevolje čeških poslancev, ne pa zaradi slovanske vzajemnosti. — Za slovansko koalicijo so le Starorusini, ki pa nimajo zaupanja naroda in se le odlikujejo s svojim rusofilstvom. Če ne pristopijo slovanski koaliciji Rusini, potem ne bode mogla nikakor trditi, da zastopa avstrijske Slovane, ker poljski in rusinski narod v njej ne bodeta zastopana. Baš zaradi tega pa tudi slovanska koalicija ne bode imela pravega vpliva. Sicer je pa slovanska koalicija največ le nekaka češka stranka.

Civilni zakon na Ogerskem. Vlada se naposled le misli udati želji opozicije in obravnavo o civilnem zakonu odložiti do 19. t. m. Menda čuti, da stvari zanje ne stoji najbolje. Tačas bode skušala kaj opozicionaleev pridobiti za civilni zakon. Včeraj je imela narodna stranka posvetovanje, kako stališča naj zavzame nasproti cerkvenim predlogam. Zbrali so se skoro vsi člani v Budimpešti, da se udeleže tega posvetovanja, od katerega je mnogo odvisno. V gospodski zbornici se je pa katoliški stranki prigodila mala neprilika. V juridično komisijo so voljeni većinoma vladni privrženci, kateri bode glasovali za civilni zakon. Tako bode komisija civilni zakon potrdila, še le v plenumu ga bode zbornica zavrgla, ker tedaj se pač snidejo konservativni člani v takem številu, da vladna zmaga ne bode mogoča.

Kamerunske razmere v nemškem državnem zboru. V nemškem državnem zboru je te dni bil tudi govor o razmerah v Kamerunu. Princ Arenberg je opozarjal na to, da poročilo komisarja Leista popolnoma molči o uzrokih vstaje. Dala jej je povod gotovo kaka grozovitost. Leist ne more več ostati na svojem mestu. Kaznovati se mora, če ga le tehtni uzroki ne opravičujejo, ker je osramotil nemško ime. Bebel je obsojal despotične grozovitosti. Ravnatelj kolonijalnega urada je priznal, da Leist zasluži kazen, če je res dal 20 dahomitskih žen nage bičati. Sicer je pa telesna kazen pri zamorcih neizogibno potrebna. Dahomite kupili so res kot robove, ali so jih na nemških tleh izpustili kot svobodne. Poslal se je v Kamerun uradnik, ki bode vse preiskal. Richter in Bebel trdita, da Dahomiti so tudi na nemških tleh bili robovi. Odločno obsojata telesno kazen tudi pri zamorcih. Disciplinarna oblast guvernerjeva mora se omejiti. — Če je bi

Leist opravičen dati puntarje kar obesiti, se ni pojasnilo pri tej debati.

Braziltja. Po poslednjih poročilih so vstahi dosegli zopet nekaj uspehov. Tako se položaj vedno menja. Sedaj je ugodnejši za vladne, sedaj zopet za opozicijske čete. Nikakor se pa še ne more reči, kako se ti boji končajo. Nekatere pokrajine silno trpé zaradi teh bojov, posebno tiste, ki so blizu morja. Notranje pokrajine pa jedva vedó za boj pri velikih daljavah v tej državi. Boj pa tudi le zaradi tega tako dolgo traja, ker hudih bitk v evropskem pomenu ni. Obe vojni sta tudi neznatni in jih ni torej težko vzdržavati. Diplomati so v Rio de Janeiro imeli posvetovanje in se izrekli, da bi se tudi vstahi priznali za redno vojujočo se stranko. Za vstase bi to bilo ugodno, ker potem imajo jednake pravice, kakor vlada. Ta sklep kaže, da že države računajo s tem, da naposled vstahi zmagajo. Takemu sklepu se je pa odločno upiral zastopnik severno-ameriških zjedinenih držav.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. februarija.

(Srebrni jubilej slovenskega škofa v Ameriki.)

Dne 7. februarija preteklo je 25 let, odkar je bil naš rojak g. Ignacij Mrak posvečen za škofa v Marquetteu v Michiganu. Leta 1887 praznoval je na tistem zlato mašo. Rojen je bil 16. oktobra 1810, torej je sedaj v 84. letu. Blagega, starosta slovenskih duhovnov v Ameriki, ki se je davno že odpovedal škofijski stolici in sedaj pastiruje kot duhovni vodja frančiškanskih redovnic v Marquetteu, ohrani mili Bog še mnoga leta!

(Državni zbor.) Dne 22. februarija se snide zopet državni zbor. Na dnevnem redu je več poročil železniškega odseka o raznih peticijah.

(Prošnja.) Že dolgo je bila bolnišnica v Novem Mestu jako potrebna. Red usmiljenih bratov iz Gradača je tu pomagal in ustanovil bolnišnico. Dne 1. prosinca 1894 se je otvorila in ima ves čas dovolj bolnikov. Delovanje usmiljenih bratov je dovolj znano; nesebično služijo trpečemu človeštvu in zastonj oskrbujejo bolnike. Zato pa tudi zaslužijo podpore. Sedaj pobira milodare za bolnišnico usmiljeni brat Filip Ber. Koig tudi po Ljubljani in pripravljamo ga iz srca blagonaklonjenosti dobrotnih Ljubljančanov.

(Nagla smrt.) Umrl je nagloma včeraj po noči v Ljubljani g. Anton Jakše, učitelj v Podragi na Vipavskem. Jetika je končala nenadoma na potu mlado življenje nadopolnemu učitelju, ki je še le zadnjo jesen nastopil učiteljsko službo.

(Doktorjem prava) je bil promoviran na graškem sveučilišču g. Anton Povšič, c. kr. askultant v Rovinju.

(S Planine na Vipavskem) dne 9. februarija: Za mrzlo božično burjo in kislimi deževnimi dnevi, imamo zopet lepo in toplo vreme. Po vinogradih je vse polno delavcev. Treba je zdaj hiteti, ker delo se je zelo zakasnelo. Nekdo pripovedoval mi je danes, da je neki vinski trgovec hotel v Vipavo po vino, pa da se mu je reklo, da so Vipavec že vse prodali. Kdor želi kaj vina, temu povemo, da ga imamo še dosti, tudi na Planini ga ne manjka. Le pridite ponj, da bo kaj kupčije. — Pred nekaj časom je šla neka žena s Planine v Šmarje na Primorsko. Med potjo zalotila jo je tropa psov, ki jo je napala in ji strgala vso obleko z života. Reva je tako obklana, da so jo večkrat peljali k zdravniku.

(O novačenju na Goriškem.) Za Gorico 8. in 9. marca; za okolico 10., 12., 13., 15. V Gradišču 2. in 3. aprila. V Korminu 5., 6., 7. aprila. V Sežani 16. in 17. marca. V Komnu 20. in 21. marca. V Kanalu 31. marca in 2. aprila. V Boleu 4. apr. V Tolminu 7., 9., 10. aprila. V Trzinu 24. in 25. aprila. V Červinjanu 27., 28. in 30. aprila.

(Iz Novakov pri Cerknem) dne 6. februarija. Tukaj pričeli so zlasti poslednji čas se jako pridno pečati z izdelovanjem čipk dekleta in stare ženice. Nekdaj tako čislani slovenski kolovrat pa se kadi pod streho. Vsak pomni, kako je bilo nekdanje vse drugače; Star mož mi je pravil, da je za njega dobe neki tukajšnji kmet pridelal na leto 6 centov prediva in plačal 6 gld. davka. Kako je pa sedaj? — Nadležna hripa tudi pri nas nadleguje otroke in odraslene, nekatere boli glava in vrat, prikažejo se otekline itd. Ljudje pomagajo si z domačimi zdravili in skoro vsak srečno preboli. Do zdravnika treba iti 5—7 ur daleč! — Po nesreči vdaril je neki delavec pri lesu svojega tovariša I. P. s pikenom po roki ter ga hudo ranil. — Tudi iz Novakov je odšlo v Ameriko že 6

mož, kateri pošiljajo domov lepe denarje. — H koncu še eno: Novačani pripovedujejo, da je nekega dne stala tako gosta megla, vodoravno nad Cerknem med Novakami in Šebreljem, da je neki mož privezal na noge lopate, s kojimi delajo po zimi gaz, ter šel po nji v Šebrelje! Novaški.

(Dolenjski železnici.) Trgovinsko ministerstvo dovolilo je podjetništvu za zgradbo dolenskih železnic napeljavo brzojava na progi Grosuplje-Straža, oziroma Ljubljana-Grosuplje-Straža, in se bode z napravo in v to potrebni deli kmalu pričelo. — Ugodno letošnje zimsko vreme močno pospešuje razna dela in gradnjo na tej progi in je upati, da boče v teku štirih mesecev do malega vse dovršeno in proga s 1. junijem otvorena. Za posipanje in druga podobna dela uporabili se bodo tudi zdaj kaznjenci iz raznih kaznilnic, kakor tudi ljubljanski prisiljenci, ki so vsi kaj spretni za ta posel.

(Naborni dnevi za letošnje novačenje) določeni so sledeče: Za mesto Ljubljano 30. dan marca (ob 8. uri zjutraj v mestni dvorani); za sodni okraj ljubljanski dne 15. marca (v Zidanovi hiši na Poljanah v prostorih dopol. okr. poveljstva št. 17) ob 8. uri zjutraj.

(Pastirski list za škofijo Krk) je izdal kapiteljski vikar dr. Fran Volarič, v katerem spominja nepozabnega umrlega višjega pastirja in pozivlje vernike, naj molijo za dostojnega mu naslednika. Potem na kratko razlaga, kako so mora delati pokora in kako naj si ravno z molitvijo in postom izprosijo dobrega škofa. H koncu lista pravi: „Mi bi lahko mirneje spali, če bi bila pri tem znamenitem poslu vse odvisno od sv. Očeta in premilostnega našega vladarja, toda kot povsed, lahko hudoba tudi tu vmeša svoje nečiste prste; časih se vmešavajo v taka imenovanja ljudje, katerim je vse drugo na mislih, nego li blagor cerkve in vere in tak rod, kakor pravi Odrašenik, se ne more drugače izgnati, nego z molitvijo in postom.“

(„Schulverein.“) Iz Celovca: Narodni nasprotniki naši hočejo svoje „nemštvo“ podpreti z mrežo „schulvereinovich“ podružnic po slovenskem ozemlju. Dne 11. t. m. so snovali v Št. Petru pri Celovcu novo podružnico Št. Peter-Zrelec. K ustanovitvi so vabili z velikimi lepaki po Celovcu. Radovedni smo, kaj so celovski matadorji „novega“ povedali, ko so v Št. Petru iznesli novo kukavično jajce!

(Preména posestva.) Sladščičarica gospa A. Sumije va je kupila od gospe A. Mauserjeve hišo št. 9. v Gradišču tik „Krone“, kjer bo izvrševala svojo sladščičarski obrt.

(Kneipp v Rim.) Würshofen, dne 9. februarija: Prelat Kneipp odpotuje dne 14. t. m. v Rim, kjer bo ostal okoli tri tedne.

(Novi kardinali.) V bodočem konzistoriju, kateri ne bode, kakor je bilo odločeno, tekom meseca februarija, ampak še le v prvi polovici marca, bode sv. Oče imenoval 8 novih kardinalov. Med temi imenovan bo kardinal tudi avstrijski jezuit o. Steinhuber. — Ker se je moral tudi ta konzistorij odložiti, se je neki sv. Oče v šali izrazil, da vkljub njegoví neizmotljivosti še nobenega konzistorija ni obhjal na prvotno določeni dan.

(Dalmatinske novice.) Apostolski upravitelj kotorske škofije, prevzvišeni g. dr. Josip Marčelić, je imenovan škofom v Dubrovniku. Dubrovčane je ta vest silno razveselila, ker poznajo kreposti in vrline bodočega pastirja in škofa. Dasi so bili prebivalci Boke kotorske potrti, ker jih je zapustil Marčelić, jim vendar božja previdnost skuša nadomestiti izgubo z možem jeklenega značaja in zlatega srca, Donom Fr. Uccellini-jem, sedaj ravnateljem bogoslovskega semenišča. Mož je vsled svoje učenosti in bistroumnosti znan po vsej Dalmaciji. Star je 47 let, rojen je v Lopudu pri Dubrovniku in njegovi stariši še živé. Z Marčelićem je že v zgodnji mladosti sklenil najiskrenejše prijateljstvo. Oba sta plemenitega srca in svecenika po Srcu Jezusovem. Dal Bog, da še dolgo živita v prid in korist hrvatskemu narodu! — Kanonik Pesante, ki je spisal debelo knjigo proti staroslovenski službi božji, pobahal se je v svet, da mu je sveti oče pohvalil delo. Toda papež ga je le zato pohvalil, ker mu je poklonil delo. Ta pohvala torej ne sega v vsebino knjige. Tudi vemo iz verodostojnega vira, da sveti oče ne le da ni pohvalil Pesanteovega dela, ampak tudi ni dovolil, da se delo v „Civiltà Cattolica“ naznani in pohvali, ker je slovansko vprašanje nežno in zelo imenitno

vprašanje. — Mostarski okraj je prodal 9167 meterskih centov tobaka za 397.000 gld. — V Rogoznici pri Šibeniku je neki težak izvlekel iz morja mrtvo žensko. Poslali so po zdravniško komisijo v Šibenik. Ta pa najbrž ni imela časa, ker je poslala žandarja, ki je ukazal mrtvo žensko pokopati. Žena je zapustila moža in majhnega otroka. Vzrok smrti je neznan. — Na c. kr. vojaškem vežbališču v Zadru je na kolu pribita tabla, ki v treh jezikih prepoveduje občinstvu na vežbališče. Prvo mesto zavzema „Warnung“, drugo „opomena“, tretje „avviso“. Toda ni še dolgo tega, ko so neki zlikavci zamazali hrvatski del mnogojezičnega napisa, ne da bi se dotična oblastva kaj za to zmedila. Čudno res, da nam tuje v lastni hiši hočejo gospodariti. In tako stoji kol umazan v znamenje časa in tuje nasilstva. — V Spljetu se je ustanovilo društvo „Bihač“, ki ima nalogo, zbirati in ohranjevati domače spomenike.

(„Leonova družba“), ki stoluje na Dunaju in ima namen, razširati katoliško védo, posluje že dve leta, letos je stopila v tretje leto. Članov ima 1115, torej 300 več, nego l. 1892. Cesar je podaril družbi 1000 gld. Glasilo „Leonove družbe“ je vednostni list „Oesterr. Literaturblatt“.

(Konec prvega poletja.) Na goriških srednjih šolah svršili so prvo šolsko poletje v soboto.

(Samomor.) Včeraj ob pol 10. uri se je novi vodja kurjačev na kolodvoru, kateri je nedavno na tukajšnji postaji južnega kolodvora službo nastopil, v samomorilnem namenu vlegel na tir, na katerem so ravno prepeljavali neki vlak. Neki spregač vozov je to še zapazil v pravem času ter stroju znamenje dal, da se ustavi komaj palec pred ležečim. Ko se mu pa to ni posrečilo, tekel je zbegan v svojo pisarno ter si porinil s tako silo nož v vrat, da je klinja odletela. Slučajno je bil cesarski svetnik dr. Eisl na mestu, a je mogel le smrt konstatovati. Mož je že vse jutro hodil po kolodvoru ter se mu je videlo, da išče pameti.

(Dunaj in Pešta.) Minole dni se je izrazil cesar na trgovinskem plesu v Pešti proti vrhnemu peštanskemu županu v tem zmislu, naj se Dunajčanje učé od Pešte, kako prosperovati razvitku mesta, ako vse stanovništvo nosi javne koristi povsem v srcu. Te besede cesarjeve so ponekod razburile Dunajčane. Zlasti so premišljevali te besede v večini mestnega sveta dunajskega, in posledica teh razmotrivanj so razni načerti in podjetja, ki se imajo vresničiti do l. 1898., ko se bo proslavljala petdesetletnica cesarjevega vladanja. Tako namerava poseben odbor zgraditi na Senenem trgu veliko skupino monumentalnih stavb z „dvorano slave“ v središču, v kateri bodo nsslikani čini Habsburškega rodu do današnjega dne, dalje okrašena z obrazy in sohami. V njih bi bili vmeščeni vsi muzeji, ki nimajo doslej dostojnih prostorov, dalje druge korporacije iz stroke gospodarstva, obrtnije, trgovine itd. in stalni razstavnini prostori za razne delavske stroke vse Cislajtanije. Dalje nameravajo zgraditi stalno industrijsko palačo po londonskem vzoru, ogromno osrednje tržišče itd. — Mi ne zavidamo ni Dunaja, ni Pešte, toda poudarjali bomo vedno, da ima tudi naše stolno mesto Ljubljana opravičene zahteve in tak pomen, da se v svojem razvoju podpira inače, nego se je to dogajalo doslej — od zgoraj.

(Pasji godci.) Dunajčane zabava te dni neki Amerikanec z izvrstnim pasjim orkestrom. Cveteronogi umetniki so izvežbani mojstri na violini, kontrabasu, trobenti in bobnu, ter ima vsak diplomu kacega ameriškega konservatorija!

(Minnesotaški prostozidarji) so imeli nedavno shod. V Minnesoti je 14000 prostozidarjev in se je lani njih število povečalo za 500. Za dobre namene so darovali 1348 dolarjev, to je vsak član 10 centov (20 krajcarjev). To je tisto veliko prostozidarsko človekoljubje, s katerim se vedno bahajo.

(Upor v ječi.) Nedavno so se v Ottunui v Ameriki uprli vjetniki, ker neso dobili boljše večerje. Polomili so v celicah vso opravo, vlomili vrata in kamujali ječarjevo rodbino. Policija je naredila red in uporne jetnike so potaknili v posamične celice.

(Nesreča na železnici.) Dne 14. m. m. je blizu Weliche v Pierce Co Wash vlak povozil dve naša rojaka, jednega do smrti, drugega smrtno nevarno. Prvi ponesrečenec je Anton Svat iz Št. Pavla pri Celju, na Štajarskem, drugi je pa Jurij Perko iz Vinice pri Črnomlju. Preselil se je bil v Ameriko z družino. V Kingleyu King Co Wash je dne 15. m. m. ubilo v rudniku Jurija Stanzla iz Srednjevasi na Kočevskem. Na pacifični železnici se je

zrušil blizu Anstin Crelea most, ko je vlak vozil čezenj. Vlak se je prekučil 40 čevljev globoko v vodo. Sedem oseb je mrtvih.

(Razpisana je služba) c. kr. poštarja na Žagi (Bolško).

Narodno gospodarstvo.

Deželna kultura.

(Iz poročila poslanca Povšet-a.)

(Dalje.)

Poroča se dalje o osuševanju raznih kotlin, in sicer v Račenski dolini, kjer je vseh jako povoljen; delo jednako v Lučenski dolini vršilo se bo sedaj na pomlad. Zadeva odvajanja povodnji iz ribniških in kočevskih kotlinskih dolin pa še ni končana, ker se vršé še obravnave gledé razlastitve zemljiških parcel, potrebnih za napravo vodotoka. Odobruje se podelitev podpore 200 gld., katere je deželni odbor podelil J. Adamiču v Ponikvah za iztrebljenje požiralnikov pri potoku Račica.

Vravnava Mirne se še ni izvršila, ker se interese upirajo osnovi vodne zadruge in mora upravni odsek izreči svoje obžalovanje, da se sedaj po tolikih naporih za dosego državne podpore zadržuje to prepotrebno delo prav od interesentov, katerim bo ta uravnava toliko koristiti mogla.

Zanimivo je poročilo, da je poljedelsko ministerstvo glavni načrt g. Putika o odvajanju povodnji iz notranjskih kotlinskih dolin poslalo tudi deželnemu odboru v presojevanje.

Deželni hidrotehnik Hrasky trdi, da bo treba posebno gledati na medsebojno zvezo posameznih kotlinskih dolin in na najnižje ležeči recipient, to je na ljubljansko barje, in se vodotok tako vredí, da se v višjih notranjskih dolinah le tedaj in v oni dobi izvrši, kadar in dokler se nižje ležečim ne zgodi nobena škoda. Strokovnjaki smatrajo tedaj kot neobhodno potrebno, da se najprvo izvrši osušenje ljubljanskega barja, ker s tem se bo dosegel tudi hitreji odtok poplavne vode tudi v kotlinskih notranjskih dolinah.

Dalje poroča deželni odbor o vipavskih vodnih zadevah. Poljedelsko ministerstvo je odobrilo od deželnega hidrotehnika napravljeni načrt za dolinsko zaporo pri Beli v Vipavski dolini in zaukazalo gozdnotehniškemu uradu v Beljaku, da se loti tega dela. To delo bo izvršilo v lastni režiji, kar je tudi naš deželni odbor odobril in dotične zneske tudi nakazal.

O vravnavi vodá sploh na Vipavskem poroča, da je dotični načrt izdelal deželni stavbiški urad in so troški preudarjeni na 351.161 gld. 51 kr., in sicer za vravnavo reke Vipave 174.064 gld., za vravnavo potoka Močilnik 51.844 gld., za vravnavo potoka Pasji rep 14.860 gld., za vravnavo potoka Bela 60.464 gld., za vravnavo Potoka Gačka 2415 gld., za vravnavo potoka Hubelj 6115 gld. in za zagradbo hudournikov in pogozditve 41.356 gld.

(Dalje sledí.)

Telegrami.

Gradeo, 11. februarja. Namestnik je konstatoval, da se ni tehnična visoka šola zaprla zaradi dogodkov lanskega leta, temveč zaradi disciplini nasprotujočega postopanja v poslednjem času, zlasti vsled nesrečne brošure. Minister najbrž naslednje dni ustreže prošnji profesorjev, da se začne posebna preiskava zaradi tega, kar se v brošuri jim očita. Vlada bo storila, kar je mogoče, da se stvar poravná, samo da bi se ji dalo jamstvo, da se bodo dijaki držali

discipline. Namestnik pozivlje poslance, da v tem zmislu porabijo svoj velik vpliv.

Praga, 12. februarja. Zaradi prevelikega števila poklicanih policistov se zatoženci niso hoteli udeleževati obravnave. Kričali in razgrajali so, kazali stražnikom nage prsi, patetično jih pozivljajoč, da naj jih prebodó. Predsednik je ukazal izprazniti dvorano. Ko se je seja zopet otvorila, ponovili so se izgredi. Zagovorniki so se odpovedali. Zatoženci so se izjavili, da se odrekó drugim zagovornikom. Mej silnim hrupom se je obravnava odložila do jutri. Zatoženci odhajajoč iz dvorane kričé, da jutri ne pridejo.

Rakovnik, 12. februarja. Provročitelja svoječasnega dinamičnega atentata so izvedeli in zaprli. Ukradeni dinamit našli so zakopan v nekem jarku, ker je tat, neki rudar, vse priznal.

Budimpešta, 11. februarja. Konferenca budimpeštankih liberalnih katolikov je bila mnogobrojno obiskana in je izjavila, da zmatra za patrijotično dolžnost brez razlike stranke potegniti se za reforme in je sklenila sklicati deželni shod, da izrazi liberalne ideje.

Pariz, 11. februarja. Ministerski svet se je posvetoval o varnosti francoskih čet v Timbaktu-u in kaj je storiti.

Raba premovane **želodčne tinkture** lekarja Piceolija v Ljubljani vzbuja, če se jemlje v majhnih množinah, slast do jedi in pripravi želodec za lahko prebavljanje. — Steklenica velja 10 kr. 584 9 10-5

Tovarna za svileno blago G. Henneberg (e. in kr. dvorni založnik) v **Curihu** (Zürich) razpošilja **navarost zasebnikom, črno, belo in barvast** svileno blago od 45 kr. do gld. 11'65 meter. — gladko, progasto, karirano, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, desinov itd.) vozine in carine prosto. Vzorec obratno. — Pisma veljajo 10 kr. in pošta karta 5 kr. v Švico. 9 (1 19-3)

Umrli so:

9. februarja. Franc Hogen, mizar, 30 let, Mestni trg št. 10, jetika.

10. februarja. Marija Samland, usmiljena sestra, 38 let, Kravja dolina 11, jetika. — Karol Schwing pl. Matterne, inženir, 30 let, Cesta na južno železnico 1, samomor. — Viktorija Herzeg, brivčeva hči, 1', meseca, Stari trg št. 9, božjast. — Katarina Perat, delavčeva žena, 24 let, sv. Petra cesta 31, jetika.

11. februarja. Jožef Jevc, kajzar, 40 let, Črna vas, št. 25, jetika.

V bolnišnici:

8. februarja, Lucija Anžek, delavka, 21 let, jetika.
9. februarja, Valentin Jančar, gostač, 78 let, ostarelost.

Kovertes firmo
priporočá
Katoliška Tiskarna
po nizki ceni.

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

6%no
bolgarsko
državno
hipotekarno
posojilo.

menjarnični delniški družbi **„MERCUR“**, Dunaj, I., Wollzeile 10.

V zlatu obrestljivo in povračljivo.
Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici **Rušak-Varna** in **Kaspičan-Sofija-Kistendil** in na pristanišča **Burgas** in **Varno**.

Se more podražiti, ker te obligacije **8 odstotkov** pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donasajo.

Popolno davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnost.

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6 $\frac{1}{2}$ odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40-3

Dunajska borza.

Dne 12. februarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. — kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 . 85 .
Zlata renta 4%, davka prosta	120 . 30 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 50 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 . — .
Kreditne akcije, 160 gld.	361 . 10 .
London, 10 funtov strl.	125 . 55 .
Napoleonor (20 fr.)	9 . 96 $\frac{1}{2}$.
Cesaraki cekini	5 . 93 .
Nemških mark 100	61 . 30 $\frac{1}{2}$.

Dne 10. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	117 gld 60 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 10 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 . 50 .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	159 . 50 .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	198 . — .
Zastavna pisma avstr. ovr. zem. kred. banke 4%	97 . 95 .
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60 .
Kreditne srečke, 100 gld.	194 . 75 .
St. Genois srečke, 40 gld.	70 . 50 .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	144 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 . 75 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . 75 .
Salmove srečke, 40 gld.	72 . — .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	48 . — .
Ljubljanske srečke	24 . — .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 . 75 .
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2925	— .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	109 . 25 .
Papirnih rubežev 100	134 . 50 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnita v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.